මීගමුව මහ නගර සභාවේ 40 වැනි සංවත්සරයේ දී
ජනාධිපති ශ්‍රීමත් ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින්
පවත්වන ලද කථාව 1989.12.23 වැනි දින

நீர்கொழும்பு மாநகரசபையின் 40 ஆவது
ஆண்டு நிறைவு விழாவின் போது அதிமேதகு
சனாதிபதி ஆர். பிரேமதாச அவர்கள்
ஆற்றிய உரை - 1989.12.23

Speech made by
His Excellency R. Premadasa, the President,
at the 40th Anniversary Celebrations of the
Negombo Municipality — 23.12.1989

BKT0190
26/08/2023
ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

මීගමුව මහ නගර සභාවේ 40 වැනි සංවත්සරයේ දී
ජනාධිපති ශ්‍රීමත් ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින්
පවත්වන ලද කථාව 1989.12.23 වැනි දින

நீர்கொழும்பு மாநகரசபையின் 40 ஆவது
ஆண்டு நிறைவு விழாவின் போது அதிமேதகு
சனாதிபதி ஆர். பிரேமதாச அவர்கள்
ஆற்றிய உரை - 1989.12.23

Speech made by
His Excellency R. Premadasa, the President,
at the 40th Anniversary Celebrations of the
Negombo Municipality — 23.12.1989

මීගමුව මහ නගර සභාවේ 40 වැනි සංවත්සරයේ දී ජනාධිපති ශ්‍රීමත් ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින් පවත්වන ලද කථාව
1989.12.23 වැනි දින

මීගමුව මහ නගර සභාවේ 40 වැනි ජයන්තියට යි අපි හැමෝම මේ සහභාගීවෙලා ඉන්නෙ. අපි කවුරුත් මේ ජයන්තියට බොහොම අර්ථවත් අන්දමින් සහභාගී වුණා කියලා සතුටු වෙන්න පුළුවන්. හුහුආටෝපයකින් යුත් උත්සවයක් හැටියට නොව අර්ථවත් ඵලදායක පොදුජන සුබසෙතක් ඉටු කෙරෙන අවස්ථාවක් හැටියට මේ හතළිස් වැනි ජයන්තිය නමුන්නාන්සේලාගේ නගරාධිපතිතුමත්, නගර සභාවත් යොදාගෙන තියෙනව. නමුන්නාන්සේලාගේ නගරාධිපතිතුමා නමුන්නාන්සේලාගේ මේ නගරයේ කටයුතු ගැන බොහොම බුද්ධිමත්ව ක්‍රියාකරන නායකයෙක්. එතුමාගේ පියා පළමුවෙනි නගර සභාවේ මන්ත්‍රීවරයෙකුව සිටියා. පියාණන්වහන්සේගෙන් ලැබුණු ආභාසය එතුමාට හුඟාක් ප්‍රයෝජනවත් වෙන්න ඇති. හතළිස් අවුරුද්දක් සම්පූර්ණවෙන මේ අවස්ථාවේ දී නගරාධිපති අධීතිඥ සරත්චන්ද්‍ර ගුණරත්න මහතා තමන්ගේ නාගරික මන්ත්‍රීවරුන් සමග, මේ ප්‍රදේශයේ මැති ඇමතිවරුන් සමග, මේ ප්‍රදේශයේ නොයෙකුත් සමිති සමාගම් සමග, අර්ථවත් පොදු ජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් වැඩපිළිවෙලකින් මේ අවස්ථාව අනුස්මරණය කරන්න කල්පනා කලා.

එතුමා මේ සඳහා සියළුම ආගමික පූජක පූජ්‍ය උතුමන්ලාගෙන් උපදෙස් ලබාගෙන, හැමදෙනාගේම සහයෝගය ලබා ගත්තා. මේ මුළු ප්‍රදේශයේ ම හැම ජන කොටසක්ම එකට එකතු කරන වැඩපිළිවෙලක්, එකට සම්බන්ධ කරන වැඩපිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක වුණා. හැම ක්ෂේත්‍රයකම, අධ්‍යාපන, සංස්කෘතික, ආර්ථික, කෘෂිකාර්මික යන හැම අංශයකින්ම පාසැල්වලින් පටන් අරගෙන නොයෙක් වෘත්තීය අංශවලට පවා විහිදී යන සහභාගීත්වයක් මේ ජයන්තිය නිමිති කරගෙන මීගමුවේ මහ නගර සභාව විධිවිධාන සලස්වන්නට යෙදුණා. ඒ ලොකු ආදර්ශයක්. යම් අවස්ථාවකට අපි සහභාගී වුණාම අපට ඒ අවස්ථාවට පැමිණීමට පෙර පැවැති දැනුමට වඩා දැනුමක් ඒ අවස්ථාවට සහභාගී වුණු අයට ලබාගන්න අවකාශයක් සැලසෙන්න ඕනෑ.

ඒ අවස්ථාවට සහභාගීවීමට පෙර තිබූ ආස්වාදයට වඩා ආස්වාදයක් ලබාගැනීමට අපට පුළුවන්කමක් තිබෙනවා. ඒ අවස්ථාවට සහභාගීවන අවස්ථාවේ තිබුණට වඩා හිතේ සමාදානයක්, සහනයක් ඇතිවෙන්නට ඕනෑ. ඒ අවස්ථාවට සහභාගී වෙන්න පැමිණීමට පෙර තිබුණට වඩා වැඩි නිස්කලංක භාවයක්, සමගියක් සහෝදරත්වයක්, සතුටක් ඒ අවස්ථාවෙන් පිටවෙලා යනවිට ඇති වෙන්න ඕනෑ. හැම අතින්ම තිබුණට වඩා මිනිසාට ප්‍රයෝජනවත්වන, මිනිසා වඩාත් මනුෂ්‍යත්වයට යොමු කරන හැඟීමක් ඒ අවස්ථාවෙන් පිටවෙලා යනකොට ඒ සහභාගීවුන අයට ඇතිවෙන්න ඕනෑ. ඒ තත්ත්වය අපි සියළුදෙනාටම අද ඇති වුණා. මෙහාට ඇවිල්ල මේ ආදර්ශමත් වැඩපිළිවෙලට සහභාගී වෙනකොට අපේ හැඟීම් හුඟාක් සමනයකට පත් වුණා. රට ගැන තිබෙන අපේ හැඟීම් වඩාත් ප්‍රබල වුණා. ජාති වශයෙන්, ආගම් වශයෙන්, කුල ගෝත්‍ර වශයෙන් අප තුළ තිබුණ වෙනස්කම් හුඟාක් අඩු වුණා. හැම ක්ෂේත්‍රයක්ම අගය කරන්නට අපට අවස්ථාවක් ලැබුණා.

යම් අවස්ථාවකට එනවිට යම් පුද්ගලයෙක් තුළ තිබෙන ගුණාත්මකභාවයට වඩා ගුණාත්මක භාවයක් ඒ අවසාන වී පිටවෙලා යනවිට ඇති වෙන්න ඕනෑ. එසේ අවසානවී යනවිට තමන්ට හිත හිනා යන්ට පාඩමක් ඇති වෙන්න ඕනෑ. ගෙදර ගිහිල්ලා හිතන්නට අවස්ථාවක් තිබෙන්නට ඕනෙ. ඒ පිළිබඳව තමන්ගේ දරු මල්ලන් සමග කථා කිරීමට හැකි තත්ත්වයක් උදාවෙන්න ඕනෑ. මම යම් අවස්ථාවකට සහභාගී වුණා. මං දැනගෙන හිටියට වඩා යමක් මා දැන් ඉගෙනගෙන තියෙනවා. මං හැදී වැඩී හිටියට වඩා හැදිච්ච කමක් මගේ හිතේ ඇති වුණා. මගේ හිතේ තිබ්බ්ච මාද, ක්‍රෝධ, වෛර, හුඟක් අඩු වුණා අද ඒ අවස්ථාවට ගියාම එතන කෙරුණු කථාවලින්. එතන ඇතිවුණ සිද්ධිවලින්. ඒ ආදර්ශ වලින් මං වඩාත් හොඳ මනුෂ්‍යයෙක් බවට පත් වුණා. අන්න ඒ වගේ හැඟීමක් යමකු තුළ ඇති වෙන්න පුළුවන් වෙන විදියේ වාතාවරණයක් මේ වගේ අවස්ථාවල දී සැලසෙනවා. මේ පැය කීපය අප කාටත් ඉතා ප්‍රයෝජනවත් පැය කීපයක් බවට මා සැලකුවේ අන්න ඒ නිසා යි. මේ සංවිධාන වලින් මේ වැඩපිළිවලින් මේ හැම එකකම පරමාර්ථයක් තිබෙනවා. අප, අපට වඩා නැති බැරි කවුරුත් නගා සිටවන්න ඕනෑ. අපට වඩා හපන්කම් තිබෙන අයගෙ හපන්කම් අපි අගය කරන්න ඕනෙ. අප කවුරුත් එකට එක් වී අපේ දුක සැප බෙදාහදා ගන්න ඕනෙයි කියන ඒ හැඟීම, ඒ ගුණාත්මක හැඟීම අපේ මුළු ශරීරය පුරා ම විහිදී යන්න ඕනෑ. මේ විදියට තමයි මෙවැනි අවස්ථාවල් අපි සංවිධානය කරන්නෙ. අද මේ ස්ථානයට අති විශාල ජනකායක් රැස්වී සිටින බව පේනව. තමුන්නාන්සේලාගේ නගරාධිපතිතුමාටත්, නගර සභාවටත් මේ වගේ ආදර්ශමත් අවස්ථාවක් අපට ලබා දීම ගැන තමුන්නාන්සේලා හැම දෙනා වෙනුවෙන්ම මා ප්‍රශංසා කරනවා.

මේ පසුගිය දින කීපය තුළම මෙම හතළිස් වැනි ජයන්තිය නිමිතිකොට ගෙන මේ ප්‍රදේශයේ නැති බැරි අහිංසක දුගී දුප්පත් ජනතාවට වගේ ම හැදී වැඩී ගෙන එන තරුණ පරපුරටත් සහනයක්, සහයෝගයක් ලැබෙන ආකාරයෙන් ව්‍යාපෘති ගණනාවක්ම මීගමුව නගර සභාව ආරම්භ කර තිබෙනවා. රටේ සෙසු ජන කොටස් සහ ආයතන මේ පිළිබඳව දැනගත යුතුව තිබෙනවා. ඒ අවස්ථාවල් වාර්තා කොට සටහන් කොට සන්නිවේදන මාධ්‍යයෙන් මුළු රටටම පෙන්වා දෙන්න ඕනෑ බව මම නගරාධිපතිතුමාට කීවේ ඒ නිස යි. මෙවැනි අවස්ථාවක දී කරන්න පුළුවන් අර්ථවත්, ප්‍රයෝජනවත් වැඩපිළිවෙලවල් මොනවා ද කියලා මුළු රටටම කියා දිය යුතුව තිබෙනවා.

පසුගිය අවුරුදු හතළිහ මුළුල්ලේ තමුන්නාන්සේලා ලැබූ ප්‍රගතිය ගැන ආඩම්බරයෙන් කථා කිරීමට පමණක් මේ අවස්ථාව සීමා කළේ නැහැ. තවත් අවුරුදු 40 කට ආදර්ශයක් ගන්න පුළුවන් වැඩපිළිවෙලවල් තමුන්නාන්සේලා මේ 40 වැනි ජයන්තිය නිමිතිකරගෙන ක්‍රියාත්මක කළා. මේ මීගමුව නගර සභාවේ පාලන තන්ත්‍රයේ ආරම්භ කළ යුගය එනම්, අපි වහල්ව සිටි යුගයේ ඒ ආරම්භ කළ මීගමු පුත්‍රයින් ඒ කවුරුත් ගැන කථා කළා. අද ජීවතුන් අතර නැතත් ඔවුන්ගේ ශ්‍රී නාමයන්ට නියම උපහාරය පිළිගත යුතු යි. ඒ උරුමය භාරගත්ත වර්තමානයේ තමුන්නාන්සේලා ඒ උදවිය අමතක නොවන ආකාරයකට ඉදිරි වැඩපිළිවෙලවල් සකස් කළ යුතු යි.

මීගමු ඉතිහාසය තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. මීගමුවේ වැඩිදියුණුව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. මීගමුව වඩාත් දියුණු කරන්න අවශ්‍ය දේත් තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. අපි කවුරුත් ඒ වැඩ පිළිවෙලවල් වලට සම්බන්ධ වෙන්න ඕනෑ. සහභාගී වෙන්න ඕනෑ. ලංකාවේ හැම ප්‍රදේශයක්ම හැම නගරයක් ම හැමදෙනාටම අයිතියි. යම් යම් කාලවල අපි අපේ රටේ ඒ ඒ ප්‍රදේශවල ආත්මයෙන් ආත්මයට අපි ඉපදිලා ඉන්නත් ඇති. මතුවෙදිත් උපදින්නත් පුළුවන්. ඒ නිසා අපි කොහේ ජීවත් උනත්, හැම තැනම අපේ ය කියන හැඟීම අපි ඇතිකර ගන්න ඕනෑ. අපි වෙන පළාතක ජීවත් වුණත්, මේ නොයෙක් පළාත්වලින් අප පෝෂණය වන බව අපි කවුරුත් දන්නවා. අපේ පණ තළ රැකෙන්නේ ඉපදිල හැදිල වැඩිල ජීවත්වන පළාතේ පමණක් නිෂ්පාදනය වන වැඩෙන දේවල්වලින් පමණක් නොවෙයි. අපි කොහේ ජීවත් වුණත් මුළු ලංකාවේ හැම ප්‍රදේශවලින් ම නිෂ්පාදනය කෙරෙන නොයෙකුත් ආහාර ද්‍රව්‍ය, රෙදිපිළි, බඩු භාණ්ඩ අපේ ජීවිකාව ගෙනයන්නට අවශ්‍ය යි. අපේ රටේ විතරක් නොවෙයි, ලෝකයේ නොයෙක් රටවල් වලිනුත් අපේ පෝෂණයට උදව් ආධාර ලැබෙනවා. පටුකරගන්න නරකයි. සීමාකරගන්න නරකයි. අපි අසීමිත හැඟීම් ඇතිකරගන්න ඕනෑ. දැන් මේ වගේ කාලයක මේ වගේ ඓතිහාසික

අවස්ථාවක අපට මතක් කරගන්න පුළුවන් ආදර්ශයක් තිබෙනවා. හෙට අනිද්දට අපි නත්තල් බුක්ති විඳිනව. නත්තල් සමයේ අපි උගතයුතු පාඩම තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. මහා කරුණාවෙන්, මහා අනුකම්පාවෙන් හැම දේශයකට ම හැම ජන කොටසකට ම විසිරී ඉතිරී පැතිරී යන දයානුකම්පාවෙන් පිරි ආදර්ශයක් අපට සිහිපත් වෙනවා. නත්තල් සමය අපි ඒ සඳහා යොදා ගන්නවා. ජේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ඉගැන්වීම නැවත නැවතත් හැම මොහොතකම වාගේ මේ දිනවල අපේ සිත්සතන් තුළට ඇතුල් වෙනවා.

අපට තනියම ජීවත් වෙන්න බැහැ. අපේ එක් එක්කෙනාගේ ජීවිත මුළු ලෝකයටම හවුල් වෙනව, සහාය වෙනව, අපිව පෝෂණය කරනව. කියන පණිවුඩය එහි ගැබ්වී තිබෙනවා. ඒ වාගේම අපෙනුත් මුළු ලෝකයට ම, ලෝක සත්වයාටම ඉටු විය යුතු යුතුකම් තිබෙනවා. ඒ ඔක්කෝම එකතුවීමෙන් තමයි අපට ඒ පෝෂණය ලැබෙන්නේ. එහෙම සිහිකරන අවස්ථාවේ මෙම ඓතිහාසික පූජණිය සමයේ තමුන්නාන්සේලා මේ 40 වැනි ජයන්තිය පැවැත්වීම ආදර්ශමත් ක්‍රියාවක්. ඒ ගැන නැවතත් මගේ ප්‍රශංසාව තමුන්නාන්සේලාට හිමි කරන්න කැමතියි.

මේ පළාත් පාලන ක්‍රමය ඇති වුනේ අපි යටත් විජිතයක් වී සිටි කාලයේ දී යි. බ්‍රිතාන්‍යයන්ගේ සමයේ දී නොයෙක් ආකාරයේ ලෝකල් බෝඩ් කියල එහෙමත් නැත්නම් අර්බන් දිස්ත්‍රික් කවුන්සිල් කියල ඔය විදියේ විවිධ ආකාරවලින් මේ පළාත් පාලන ක්‍රමය ඇති වුණා. පසුව ජන්දයෙන් තෝරන මහ නගර සභා, නගර සභා, සුළු නගර සභා, ගම් සභා ආදිය ඇති වුණා. අපේ ඉතිහාසයේ විමධ්‍යගත පාලනයට ඉතා වැදගත් තැනක් හිමිවෙනවා. රාජාණ්ඩු කාලවල දී පවා රජතුමා රටේ ගම් සභාවල් ඇති කළා, ගමේ ජනතාවගේ සහභාගීත්වයෙන්. ගමේ ඕනෑ එපාකම් සොයා බලා ඉටු කරන්න. ගමට අවශ්‍ය දේ ලබාදීමේ දී රජතුමා ඒ පිළිබඳව විමසුවේ ගම් සභාවෙන්. ඒ පණ්ඩුකාභය රජ්ජුරුවන්ගේ කාලයේ දී යි. ඒ නිසා බ්‍රිතාන්‍යයන් අපට එක්තරා විදියක පළාත් පාලන ක්‍රමයක් හැදින්වූ විට අපට එය වඩා ශක්තිමත්ව ව්‍යාප්ත කරන්න පුළුවන් වුණා, අපේ ඓතිහාසික පළපුරුද්ද. විමධ්‍යගත පාලන තන්ත්‍රය විහිදී ගියේ අරුවත් විදියට. එදා අපි ගම නම් කළේ, වෙන් කළේ භූගෝලීය සීමාවන් අනුව යි. එක් එක් ගමට ආවේනික වූ චාරිත්‍රයක් තිබෙනව. ඒ ගමේ ජීවත්වන ජන කොටසකට විශේෂ වූ හැකියාවකුත් තිබෙනවා. ජනතාව එක ජනතාවක් වුණා වාගේ ම ඒ ඒ ජන කොටස්වලට ආවේනික වූ ගති පැවතුම්, ගුණාගුණ, චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර, භූගෝලීය හේතු, ඒ ගම්වලටම ආවේනික ඒ සීමාවන් ගත්ත ගම් සභාවලට ඇති වුණා.

අපේ පෞරාණික ගම හැදුනේ, ගම් 20,000 පමණ වූ ලංකාවේ ගම් දනව් ඇතිවුනේ නිකම් සිතියමක් අරගෙන ඒ සිතියම හරහා සීමාවන් ඇඳීමෙන් නොවේ. මිණින්දෝරුවන් ඇන්ද සීමාවන් උඩ

නොවෙයි. ඒ ගම් සහා ක්‍රමය ඇති වුනේ. එදා ඒ ගම් සහා ක්‍රමය ඇති වුනේ ඒ ඒ ප්‍රදේශයේ භූගෝලය අනුවයි. ජන කොටස් අතර ඒ ඒ කොටස්වලට ආවේණික වුණු යම්කිසි විශේෂත්වයක් තිබුණ. විවිධත්වයක් තිබුණ. ඒවා භේදයක් ලෙස හරවාගත්තේ නැහැ. ඒවා විවිධත්වයෙන් අගය කළා. විචිත්‍රවත් කර ගත්තා. හරියට විවිධ වර්ණවත් මල්වලින් ශෝභාමත් කළ පොකුරක් වගේ. එහි ලක්ෂණ භුක්ති වින්ද. එහෙත් අද එම විවිධත්වය විනාශය සඳහා පාවිච්චි කරනවා. භාෂා විවිධත්වය, ජාතිමය, චාරිත්‍රමය, ආගමිකමය පළාත්බදමය, පාරිසරිකමය යන විවිධත්වයන් උඩ අපි ඇණකොටා ගන්නවා. අපේ එකතුවීමේ ස්වභාවය අලංකාරවත් කරගත්, එකම පාටක මල් පොකුරක්, එකම සුවඳ ඇති මල් පොකුරක්, නොව විවිධ විචිත්‍ර වර්ණවත් මල් පොකුරක්. විවිධ සුගන්දය ආඝ්‍රණය කරන්න පුළුවන් මල් පොකුරක්, බවට පත් වුණා. විවිධත්වය තුළ එක්සත් භාවයක් ඇති කරන්න. ඔය ගම් හැදුනෙ එහෙමයි. ඔය ගම් 20,000 ක් 25,000 ක් විතර තියෙනව. එකින් එක අරගෙන බැලුවොත් ඇයි මේ ගම අනිත් ගම්වලින් වෙනස්ව පෙණුනෙ. මොකක් හරි හේතුවක් තිබෙනව. වෙන මොකක් හරි වෙනසක් නැතිනම් පයේ හරි වෙනසක් තිබෙනව. එහෙම නැත්නම් හැදෙන වැඩෙන ගස් කොළන්වල වෙනසක් වත් තිබෙනව. එහෙම නැත්නම් ජීවත්වන උදවියගෙ චාරිත්‍ර චාරිත්‍රවල බින්දු මාත්‍රයකින් වත් වෙනසක් තිබෙනව. හැබැයි අඳින පළඳින ක්‍රමයෙන් පොඩි වෙනසක් හරි තිබෙනව. කථා කරන ස්වරූපයෙන්, ස්වභාවයෙන් වෙනසක් තිබෙනව. ඇතැම්විට කන බොන කෑමවල පවා නොයෙකුත් රසවල වෙනසක් තිබෙනව. ලුණු ඇඹුල් දැමීමේ පවා විවිධත්වයක් තිබෙනව. සමහර තැනක මිරිස් වැඩියෙන් කෑව, සමහර තැනක අඩුවෙන් කෑව, සමහර තැනක වෙනත් වෙනත් ආහාර පාන පාවිච්චි කළා. එකම කෑම වර්ගය විවිධ ලෙස ඉව්ව, පිහෙව්ව, එකම මාළු වර්ගයක් සමහර විට එක විදියකට ඉව්ව, වෙනතැනක තවත් විදියකට පිළියෙළ කළා. එහි විවිධත්වයක් වෙනසක් තිබෙනව.

මේ අනුව තමයි, අර පෞරාණික ගම් හැදෙන්නෙ. එහෙම නැතුව නිකං සිතියමේ ඉරක් ඇඳල, හදන ගම්වලින් කවදාවත් අර විචිත්‍රත්වය ඇතිකරගන්න බැහැ. එහෙම නම් විනාශකාරීත්වය ඇති වෙනව. මිනිසුන් අඩු වෙනව. නිකං බෙදෙනව. පසු කාලයක මේ ඉරිඇඳිල්ල කොයි තරමට ගියාද කිව්වොත් දේශපාලන වාසි සහ අවාසි උඩ කල්පනා කරල එක ආණ්ඩුවක්, එක නගරයක, නාගරික ඡන්ද කොට්ඨාශ බෙදන්න පටන් ගත්තා. ඉතින් එදා ඒ ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවිය එකතුවෙලා නාගරික ඡන්දයෙන් මේ නගර සභා අල්ලගන්න ඕනෙයි කියල මේ මිනින්දෝරුවො එහෙම ගෙන්නගෙන, සිතියම මේසෙ එළාගෙන එක් එක්කෙනා කියන විදියට ඉරි ඇඳගෙන ගියා. එක්කෙනෙක් කිව්ව "මට දිනන්න පුළුවන් මේ වත්තෙන්. මේ පැත්තේ මේ ඉර මෙහෙම ගියොත් මට මේ කට්ටියගෙන් ඡන්දෙ වැඩියෙන්

ගත්ත පුළුවන්'' කියල. වෙන කිසිම හේතුවක් උඩ නොවෙයි. ඔහොම ඉරවල් ඇඳල ඇඳල ඔක්කොම ඉවර වෙලා ඡන්ද ලැයිස්තුත් හරිගස්සනවා. ඡන්දෙ පැවැත්තුවා. ඡන්දෙ පවත්වන්න ගියාම බලාගෙන යන කොට ඉරි ඇඳිල තියෙනව ගෙවල් මැදින්. රැට කෙනෙක් තීදා ගත්තාම උඩ කොටස එක් කොට්ඨාශයක, යට කොටස තවත් කොට්ඨාශයක. ගෙවල් දොරවල් ගැන කල්පනා නොකර කොට්ඨාශ බෙදා ගන්නව. ආසන 47 ක් තිබුණ මේ නගර සභාවෙ. 40 ක් ම ආණ්ඩු පක්ෂයට විරුද්ධ පැත්තට ගියා. එහෙම බැ. රටේ ගම්මාන පිළිබඳ හඳුනාගැනීමක් ඇති කරන්න ඕන. අපේ ගම්මාන ඇති වුණ ක්‍රමයක් තිබෙනව.

අද අපේ පළාත් පාලන ක්‍රමය පිළිබඳව, විශේෂ සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතු අවස්ථාවකට අපි එළඹිලා තිබෙනව. අද ජාතික පාර්ලිමේන්තුව තිබෙනව. අද පළාත් සභා ක්‍රමය තිබෙනව. ඒ පළාත් සභා ක්‍රමය තුළ මහ නගර සභා ප්‍රාදේශීය සභා ක්‍රමය තිබෙනව. කල්පනා කරන්න ඕන, මේ රටේ අද තිබෙන අවශ්‍යතාවයන්. එක අවශ්‍යතාවයක් තමයි අපේ ගම් දනව් හා නගරවලට උචිත වන අන්දමට ජ්වායේ වැඩිදියුණුව ඇති කිරීම. ඒ වැඩි දියුණුව ඇති කරන්න නම් ඒ ප්‍රදේශවල ජනතාවගේ හැඟීම් අනුව ඒ වැඩිදියුණුව සකස් කරන්න ඕන. ඒක එක අවශ්‍යතාවයක්.

දෙවැනි අවශ්‍යතාවය මොකක්ද? අද ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහණය 160 ලක්ෂයක් නම් අද අනූ ලක්ෂයක් විතර ඡන්ද දායකයෝ. දේශපාලන උරුමය බුක්ති විඳින අය. රටේ පාලන තන්ත්‍රය නම තියම කරන ජනතාව. අද කල්පනා කරල බලන්න, රටේ ඒ දේශපාලන උරුමයේ වගකීම ලැබිල තිබෙන්නෙ කී දෙනාට ද? ජනාධිපති ඉන්නව, අගමැති ඉන්නව, ඇමති මණ්ඩලයක් ඉන්නව, පාර්ලිමේන්තුවක් තියෙනව, පළාත් සභා, නගර සභා, මහ නගර සභා, ප්‍රාදේශීය සභා තිබෙනව. බලතල, තීලතල වගකීම ලැබෙන්නේ කීදෙනෙකුට ද? බලනකොට ඉතාමත් සීමාසහිත පිරිසකට. 5,000 ක් ද, 10,000 ක් ද ඕන නම් කියමු, 50,000 ක් කියල. එහෙම නැත්නම් කියමු ලක්ෂයක් කියල. එච්චර නැහැ. මම අහනව 160 ලක්ෂයෙන් ඡන්ද බලය හිමි අනූ ලක්ෂයක් ජීවත්වන රටක දේශපාලන බලතල උරගා බලන, බුක්ති විඳින, ජන කොටස ප්‍රමාණවත් ද කියල මම අහනව. විශේෂයෙන් දැන උගත් තරුණ පරපුරක්, උද්‍යෝගිමත් තරුණ පරපුරක් අපට ඕනැතරම් සිටින යුගයක දී ඔවුන්ට අත්හදා බැලීමට, පලපුරුද්දක් ඇති කර ගැනීමට, ඔවුන්ගේ වයසේ දී ඔවුන් ජීවත්වන ප්‍රදේශය තුළ දේශපාලන බලතල වල හිමිකරුවන් බවට පත් කරන්න අද තිබෙන අවස්ථාව ප්‍රමාණවත් ද කියල අපි විශේෂයෙන් ම කල්පනා කරන්න ඕන.

නොයෙක් අය තරුණ අසහනය ගැන කථා කරනව. ඒ අසහනයට හේතුව ආර්ථික ප්‍රශ්න පමණක් ය කියල කියනව. රුකියා

ප්‍රශ්න පමණක් ය කියල කියනව. නැහැ. ආර්ථික අවශ්‍යතාවයන් සමගම මේ රටේ උරුමය ඇති ජන කොටසක් හැටියට අනාගත වගකීමක් බාරගන්න ඉන්න, මේ රටේ පාලකයින් හැටියට සර්වජන ඡන්දබලය තුළින් තරුණ පිරිසට ඔවුන් ජීවත්වන ප්‍රදේශවල පාලන තන්ත්‍රයේ බලතල ඔවුන්ට අත්වීම පිණිස වැඩ පිළිවෙලවල්, සංවිධාන අප ඇති කරන්න ඕන. මේවා ගැන බොහොම දුරදිගින් කල්පනා කළා. භාරතයේ මහත්මා ගාන්ධිතුමා බ්‍රිතාන්‍යයට විරුද්ධව නිදහස් සටන මෙහෙයවන කාලෙ එතුමා නිරතුරුවම කල්පනා කලේ නිදහස දිනාගන්න පමණක් නොවෙයි, ඒ නිදහස අර්ථවත් කරන්න නම්, ඒ නිදහසෙන් ඇතිවන දේශපාලන වැඩ පිළිවෙල සාර්ථක වන්න නම්, රටේ වැඩිදෙනෙක් රටේ ඉරණම පිළිබඳ වගකීම් දරන තත්ත්වයකට පත්වන ආකාරයේ අවකාශ සලසන්නට ඕනෑ ය කියල එතුමා නිදහස් සටන ගෙන යන කාලයේ දී ම කල්පනා කළා. ඒ ගැන සම්මන්ත්‍රණ පැවැත්තුවා. සාකච්ඡාවල් ඇති කළා. ඒවා ගැන කථා කළා පමණක් නොවෙයි, වැදගත් ලිපි ලේඛණ පවා පිළියෙල කළා. එතුමා කිව්වා ඉන්දියාව සාර්ථක ජනසම්මතවාදී පාලනයකට පත්කරන්න නම්, ඉන්දියාවේ විවිධ ජාතීන්, විවිධ ආගම්කයින්, විවිධ ප්‍රදේශ, විවිධ චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර, පලාත්වල තිබෙන විවිධ භූගෝලීය වෙනස්කම් අපි තේරුම් ගත යුතුයි කියල.

අද ඉන්න මේ සුදු පාලකයින් පත්නල, සීමාසහිත පිරිසකට මේ රටේ බලතල ලබාදීල ලබන නිදහස තුළින් කවදාවත් සහනයක් ලබන්න බැහැ. ප්‍රශ්න අවුල් වේවි, වැඩිවේවි. ගමේ මට්ටමට බලය හා වගකීම බෙදාහරින්න කියලා මහත්මා ගාන්ධිතුමා කිව්වා.

එතුමා වැඩිදුරටත් ප්‍රකාශ කළා, "මම යෝජනා කරන්නෙ ඉන්දියාව නිදහස් උනාට පසුව ඇමති මණ්ඩල්යක්, මන්ත්‍රී මණ්ඩලයක්, ඒ ගම්මානවල ඇති වෙන්න ඕනෙ. ඒ ඇතිවන ජන රජ ඔක්කොම එකට සම්බන්ධීකරණය කරල, පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයක් ඇතිකරන්න ඕන. මට උවමනා කරන්නෙ, ඉන්දියාවෙ පාලන තන්ත්‍රය ගෙන යන්නට ග්‍රාමීය ජන රජවලින් යුක්ත පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයක්."

කල්පනා කරල බලන්න, අද ඇතිවෙලා තිබෙන වාද භේදවලට, අවුල් වියවුල්වලට ජන වාර්ගික වශයෙන්, ආගමික වශයෙන්, කුල ගෝත්‍ර වශයෙන්, ප්‍රදේශ වශයෙන්, ඇතිවෙලා තිබෙන ප්‍රශ්නවලට කොයිතරම් පිටුවහලක් එවැනි ක්‍රමයකින් ලැබෙන්න තිබුණද? අපි ගැන අපි කල්පනා කරන්න ඕන. ශ්‍රී ලංකාවේ අපි ඒ පාඩම් ඉගෙනගන්න ඕන. මම මේව අද ඊයෙ කියපුව නොවෙයි, මම විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයෙකු හැටියට, ආණ්ඩුවෙ ඇමතිවරයෙක් හැටියට, අගමැති කෙනෙක් හැටියට මම මේ අදහස ඉදිරිපත් කරල තිබෙනව.

අපි උත්සාහ කෙරුවෙ කාගෙත් කැමැත්ත අරගෙන, කාගේත් සහභාගීත්වය ඇතිව, එවැනි පාලන තන්ත්‍රයක් මේ රටේ ඇති කරන්න. බලතල විමධ්‍යගත වෙනවා පමණක් නොවෙයි, අපට ප්‍රදේශ

ඇතිකරන්න පුළුවන්, ග්‍රාමීය වශයෙන් නඩත්තු කරන්න පුළුවන් සම්පත් ඒ ඒ ප්‍රදේශවල තිබෙනව. ඒ ඒ ප්‍රදේශවල තිබෙනව ස්වභාවික සම්පත්. ඒ ප්‍රදේශවල ජන කොටස්වල චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර පවතිනව. විවිධත්වය තිබෙනව. ඒවත් ආරක්‍ෂා කරමින් ඒ ප්‍රදේශවල පාලන තන්ත්‍රවල ඒ ප්‍රමාණය අනුව බලතල ඇතිව සහභාගීවන්න පුළුවන් පාලන තන්ත්‍රයක් ඇතිකරන්න ඕන අපි. විශේෂයෙන්ම සර්ව පාක්‍ෂික සමුළුවේ දී ඔය බලය විමධ්‍යගත කිරීම වැනි කරුණුවලට අපි පක්‍ෂ භේදයෙන් තොරව එකට එකතුවෙලා විසඳුම් හොයන්න ඕනෑ ය කියල මම කිව්වෙ. **අදත් අපට මුහුණ පාන්න වෙලා තිබෙන වාර්ගික ප්‍රශ්නවලට හේතුව ආර්ථික අපහසුව පමණක් නොවෙ යි, දේශපාලනමය අයිතිය, උරුමය, නැතිවුනාම එතන අසහනය ඇතිවෙනව. ඒක ජාති වශයෙන්, ගෝත්‍ර වශයෙන්, ප්‍රදේශ වශයෙන් ඇති වෙන්න පුළුවන්, නමුත් අද ඇතිවෙලා තිබෙනව පන්ති වශයෙන්,** ස්වල්ප පිරිසක් පමණයි දේශපාලන උරුමය හිමිකරගෙන, සතුකරගෙන සීමාසහිත ප්‍රමාණයකට බුක්ති විඳින්නෙ. අපි කොයිතරම් ඉගෙන ගත්තත් දැන උගත්කම් තිබුණත්, ඕනෑ එපාකම් තිබුණත් හැදී වැඩීගෙන එන මේ තරුණ පිරිසට තැනක් ලැබෙන්නෙ නෑ. ඒවා අපෙන් වසා දමන තත්ත්වයට හැම සංවිධානයක් ම සකස් කරගෙන තිබෙනවා. ආර්ථික අසහනයට වඩා දේශපාලනමය අසහනය බොහොම දරුණු වෙන්න පුළුවන්. ඒ අසහනය ප්‍රයෝජනයට අරගෙන නොයෙක් විෂමකාරී බලවේග අපේ තරුණ පිරිස් නොමග යවනවා.

ඒ නිසා මේ පළාත් පාලන ක්‍රමයේ විශේෂ වෙනසක් ඇති කරන්න අපි කල්පනා කරන්න ඕන. මේ වයස 18 - 35 ත් අතර, තරුණ විය උද්‍යෝගිමත් වියක්. හැම දෙයක්ම පූජා කරන්න සූදානම් අවස්ථාවක්. ඒ වයසට ගැලපෙන විදියෙ බලතල දීල ඒ උද්වේගය ප්‍රයෝජනයට ගන්න පුළුවන් අවස්ථා මේ පාලන තන්ත්‍රය තුළ අපි ඇති කරන්න ඕන. අද තරුණ ප්‍රශ්න ගැන විමසන කොමිෂන් සභාව, මේ ගැන කල්පනා කරන්න. මේකට වැඩ පිළිවෙලක් අපි සකස් කරන්න ඕන. එහෙම නැත්නම් 90 ලක්‍ෂයක් සර්ව ජන ඡන්ද බලය බුක්ති විඳින රටක හාර පන්දහක් නැත්නම් දහදාහක් පමණක් දේශපාලන බලතල බුක්ති විඳීම තමුන්නාන්සේලා පිළිගන්නවා ඇති අසහනය තව තවත් වැඩිදියුණු කරන මාර්ගයක් පමණක් බව.

ඊළඟට අපි නිතරම කල්පනා කරන්න ඕන අපට වෙන් වෙන්න තිබෙන, වෙනස්වෙන්න තිබෙන කරුණුවලට වඩා එකතු වෙන්න තිබෙන කරුණු මොනවාද කියල හඳුනාගන්න. යුගයේ අවශ්‍යතාවයක් ඒක. අද අපි නොයෙක් අභියෝගවලට මුහුණ දීල තිබෙනව. මේවට විසඳුම් සොයන්න පුළුවන් ද, මේවා පිළිබඳ වගකීම එක එක්කෙනාට පවරල, එක එක්කෙනාට දොස් කියල, දොස් පවර පවර ආත්ම තෘප්තියක් ලැබුවට ප්‍රශ්නයට විසඳුම් ලැබෙන්නෙ නැහැ. අපි පුළුවන්

තරම්, අපට එකඟ වෙන්න පුළුවන් තරම් ඒව සමග එකතුවෙලා ඒ මගින් රටේ සාමය, සමගිය සංවරය ඇතිකරන්න අපි ක්‍රියා කරන්න ඕන.

ඊළඟට මට පේනව, අද සුබ වාතාවරණයක් කලාපීය වශයෙනුත් මේ දකුණු ආසියාවෙ ඇතිවේගෙන එනව. දකුණු ආසියාවේ කලාපීය රටවල්වල අද නව තැම්මක් ඇතිවේගෙන එනව. ඒ ඒ රටවල්වල ස්වාධීනත්වය රැක ගනිමින්, අපට වැඩ කරන්න පුළුවන්, වාතාවරණයක් ඇතිවෙලා තිබෙනව. අපි ඒ ගැන සතුටුවෙන්න ඕන. ඉන්දියාවේ නව රජය වී. පී. සිං මැතිතුමාගේ නායකත්වයෙන් අද ඒ රටේ ජනතාව තෝරා පත්කරල තිබෙනව. ඒ රජයට සම්බන්ධ හැම කොටසක් ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වෛරීත්වය අගයනව, පිළිගන්නව, ශ්‍රී ලංකාව සමග සහයෝගයෙන් වැඩකරන්න ලෑස්තියි. අපට වෙච්ච කරදර හිරිහැර ගැන අවබෝධයක් තිබෙනව. ඉන්දියාවේ ජනසන්නිවේදන මාධ්‍යය ශ්‍රී ලංකාවට බොහොම හිතවත්ව මෑත කාලයේ ක්‍රියා කළා. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පමණක් නොවෙයි, බුද්ධිමතුන් පවා අද නව රජය පත් උනාට පස්සෙ, මට පේනව, අප දෙරටේ ම විශිෂ්ට සහෝදරත්වයක් සහයෝගයක්, සහජීවනයක් ඇති කරගන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් උදාවෙලා තිබෙනවා. මේ නිසා උතුරෙත් නැගෙනහිරත් අද ඇතිවෙලා තිබෙන ප්‍රශ්නවලට විසඳුම් හොයන්නත් අපට පුළුවන්. උතුරෙත් නැගෙනහිරත් සටන්කාමීත්වය කරා ගමන් කළ හැම කොටසක් ම වාගේ අද ජනසම්මතවාදයට පිවිසී ගෙන යනව.

සටන්කාමී කොටස් ගණනාවක්, පසුගිය අවුරුදු දෙක තුළ ජනසම්මතවාදයට ඇතුල් උනා. ඉතිරි වී සිටි කොටසක් වන ඇල්ටීටී ඊ කණ්ඩායමත් දැන් ජනසම්මතවාදී ප්‍රවාහයට ඇතුල් වෙලා. අපෙන් වෙන් වෙන්නෙ එකට ජීවත්වෙන්න බැරි උනාම. අපි උත්සාහ කරන්න ඕන. එකට ජීවත්වෙන්න බැරිවෙන හේතු මොනවාද කියල දැනගන්න. ඒව සාකච්ඡාවෙන් සහෝදරත්වයෙන් අප සමතයකට පත්කර ගන්න ඕන. ඒ උත්සාහය සාර්ථකවේගෙන එනව. මීට කලින් යම් යම් දේවල් කලේ ඇයි? ඒවට පිළිතුරු ලැබෙයි. ඒව කරන්න හේතුවුණ දේවල් මොනවද, ඒ හේතු අපි ඉවත් කරල වැඩ කරමු. අපට එකතුවෙලා වැඩ කරන්න පුළුවන් වෙනව.

මට පේනව සුබ නව යුගයක් උදා වෙන්න යනව. ශ්‍රී ලංකාවෙ හැම ජන කොටසක් අතර ම. ඒ හැම ජනකොටසකගේ ම අයිතිය, උරුමය රැකගනිමින්, අපට සහෝදරත්වයෙන් ජීවත්වෙන්න පුළුවන් යුගයක් උදාවෙනව. ඉන්දියාවෙන් අපට හුඟාක් උපකාර ලැබේවි. ඒ වගේම මේ කලාපයේ පාකිස්ථානයේ, මාලදිවයින, භූතානය, බංගලිදේශය, නේපාලය මේ අපේ කලාපයේ සහෝදර රටවල්. ඒ හැම රටක් අතරම අපට හොඳ මිත්‍රත්වයක් ගොඩනගා ගන්න පුළුවන්. බලන්න, මේ කලාපයේ ජීවත්වෙන ජනගහනය.

මොන තරම් වටිනා වෙළඳපොලක් තිබෙනව ද, දේශපාලන අවබෝධය සහ සහෝදරත්වය ඇති වුනාම, මේ දකුණු ආසියානු කලාපයේ, අපේ රටවල්වල වැඩි ජනගහනය අපේ කලාපයේ රටවල්වල ප්‍රයෝජනයට යොදාගන්න පුළුවන්. සාක් රටවල් කියල කියන්නේ දකුණු ආසියාවේ රටවල් වලට. අපට එකට එකතුවෙලා සහෝදරත්වයෙන් යුතුව අපේ කලාපය ආර්ථික සැලැස්මක් ඇතිකර ගන්න පුළුවන්. ඒ ඒ රටට නිපදවන්න පුළුවන් දෙයට අවකාශ දෙමින් අපේ මේ රටවල්වල වෙළඳපොල දියුණු කළ හැකි යි. එහි ප්‍රයෝජනය ගනිමින්, අපේ රටවල්වල තිබෙන විවිධත්වය ප්‍රයෝජනයට ගනිමින්, අපට පුදුම විදියේ නව නැම්මක්, නව දියුණුවක් මේ දකුණු ආසියා කලාපයේ අපට ඇතිකරන්න පුළුවන්. අපට අද ලෝකයේ අනික් මිත්‍ර රටවල් උදව් කරනව. බටහිර යුරෝපය පමණක් නොවෙයි, ඇමෙරිකාව, ආසියාව, සහ ඕස්ට්‍රේලියාවෙ මහද්වීපවල අය අපත් සමග හැම රටක් ම මිත්‍ර යි.

නොයෙකුත් ආකාරයට දේශපාලනමය වශයෙන් බෙදී තිබුණු ලෝකය අද එක අරමුණකට යොමුවේගෙන එනව. ජනසම්මතවාදයට යොමුවේගෙන එනව. ප්‍රජාතාන්ත්‍රීය ආර්ථික ක්‍රමයට යොමු වේගෙන එනව. සෝවියට් දේශයේ ජනාධිපති මිහායිල් ගොර්බචොප් මැතිතුමාගේ නායකත්වයෙන් ඇතිවේගෙන එන ප්‍රතිසංවිධානය අනික් රටවල් ආදර්ශයට අරන් තිබෙනව. විනයේ ඇතිවේගෙන එන වෙනස්කම් අපි සියලු දෙනාටම ආදර්ශයක්. ඒ නිසා ඇත්ත වශයෙන් ම මට පේනව, සුබ නව යුගයක් අපේ දකුණු ආසියා කලාපයට පමණක් නෙමෙ යි, මුළු ලෝකයට ම උදාවී ගෙන එන බව.

ඒ නිසා අභ්‍යන්තරික වශයෙනුත් අපි වෙන් වෙන්න නොවෙයි එක්වන්නට, සියලුදෙනාම අධිෂ්ඨානයෙන් ක්‍රියාකරන්න ඕන. එහෙම කල්පනා කරනකොට, මීගමුව මහ නගර සභාව 40 වන ජයන්තිය නිමිත්තෙන් තමුන්නාන්සේලා ක්‍රියාත්මක කළ ආදර්ශමත් වැඩපිළිවෙල අපි සියලුදෙනාගේම ප්‍රශංසාවට ලක් වෙනව.

තමුන්නාන්සේලාට සුබපතමින් මගේ කතාව මෙයින් සමාප්ත කරනව.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

நீர்கொழும்பு மாநகரசபையின் 40 ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாவின் போது அதிமேதகு சனாதிபதி ஆர். பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை — 1989.12.23

நீர்கொழும்பு மாநகரசபையின் 40 ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாவினைக் கொண்டாட நாங்கள் அனைவரும் இங்கு குழுமியுள்ளோம். இந்த 40 ஆவது ஜயந்தியை ஆடம்பரமற்ற முறையில் மிகவும் அர்த்த புஷ்டியுள்ளதும் பயனுறுதி யுள்ளதுமான பொது விழாவாகக் கொண்டாட உங்கள் நகரமுதல்வராலும் மாநகர சபையாலும் ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளதையிட்டு நாங்கள் பெருமையடையக் கூடிய நிலையிலிருக்கின்றோம். உங்கள் நகரமுதல்வர் இந் நகரத்தின் நடவடிக்கைகளை மிகவும் பக்குவமாகக் கண்காணித்து வருகின்ற அறிவுமிக்கத் தலைவர் ஆவார். அவருடைய தந்தை முதலாவது நகரசபையில் நகர உறுப்பினராகத் திகழ்ந்தவர். தமது தந்தையின் முன்மாதிரியை உங்கள் முதல்வரும் பின்பற்றி வருகின்றார். நகர முதல்வர் சட்டத்தரணி சரச்சந்திர ராஜகருணா அவர்கள் நகர உறுப்பினர்களதும் இப்பகுதி மந்திரி குழாத்தினரதும் இப்பகுதியிலுள்ள பல்வேறு கழகங்களினதும் ஒத்துழைப்புடன் பொது மக்களுக்குப் பயன்விளைவிக்கும் வகையில் கருத்தாழம் மிக்க செயல்திட்டத்தின் வாயிலாக இந்த 40 ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாவினைக் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்துள்ளார்.

எல்லா மதத் தலைவர்களினதும் ஏனைய முக்கியஸ்தர்களினதும் ஒத்துழைப்புடன் இப்பகுதி மக்கள் யாவரும் பங்குபற்றக்கூடியவாறு சிறந்ததோர் செயல்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கல்வித்துறை, பண்பாட்டுத்துறை, பொருளாதாரத்துறை, கமத்-தொழில்துறை ஆகியவற்றை அளாவும் வகையில் பாடசாலைகள் முதல் தொழிற்சங்கங்கள் வரை விரிந்து பரந்து

செல்லும் பங்குபற்றலுடன் இவ்வாண்டு பூர்த்தி விழாவினைக் கொண்டாட நீர்கொழும்பு மாநகரசபை ஏற்பாடு செய்துள்ளது. இது போற்றுதற்குரிய முன்மாதிரியாகும். பங்கு பற்றியோர்கள் புதிய அனுபவத்தினையும் புதிய அறிவினையும் பெறும் வண்ணம் விழாக்கள் ஒழுங்கு செய்யப்படல் வேண்டும். பங்குபற்றுபவர்கள் இன்புறும் வகையில் விழாக்கள் ஏற்பாடுசெய்யப்படல் வேண்டும். பங்குபற்றியோர் மனதில் சாந்தி இடம்பெறும் வகையில் விழாக்கள் சிறப்புப் பெறல் வேண்டும். அவ்விழாவில் பங்குபற்றிய பின்னர் மக்கள் மனதில் அமைதியும் ஒற்றுமையும் தோழமையும் பூரிப்பும் ஏற்படுதல் அவசியமாகும். விழா மண்டபத்தை விட்டகலும் போது மனித வாழ்விற்கு மிகுபயன் தரும்-மனிதனை மனிதனுக்கும் உணர்ச்சி மேலீட்டை ஏற்படுத்தத் துணைபுரியும் வண்ணம் விழாக்கள் ஒழுங்கு செய்யப்படல் வேண்டும். அப்பண்பான உணர்ச்சி மேலீடு இன்று எமக்கு ஏற்பட்டது. இங்கு வருகை தந்து இவ் விழாவில் கலந்துகொண்டபின்னர் நமது உள்ளங்கள் மிகவும் குளிர்ந்துள்ளன. பெரியதோர் உளப் பூரிப்பு ஏற்பட்டது. இன, மத, சாதி, கோத்திர வேறுபாடுகள் இல்லாத உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்னும் எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது.

ஒரு வைபவத்தில் கலந்தகொண்டு அவ்விடத்தை விட்டேகும் போது ஒருவர் உள்ளத்தில் பண்படிப்படையான மாற்றம் ஏற்படல் வேண்டும். மனத்துக்கு விருந்தான சீரிய கருத்துக்களை அவ்வைபத்தின் வாயிலாக அறியக்கூடிய வாய்ப்பு இருத்தல் வேண்டும். வீட்டுக்குச் சென்றபின்னர் தமது மனைவிமக்களோடு அவ்வைபவத்தின் போது தாம் பெற்ற உயர்ந்த அனுபவத்தைக் கூறத்தக்க சிறப்பு இருத்தல் வேண்டும். அவ்வைபவத்தில் பேசியவர்களது அரிய கருத்துக்கள் எனது உள்ளத்தில் குடிகொண்டிருந்த தீய எண்ணங்களைப் போக்க உதவின என்றும் நான் பண்பாளராகவும் சீராளராகவும் மாற்றமடைந்தேன் என்றும் எனது உள்ளம் பண்படைந்துவிட்டதென்றும் மனைவி மக்களுக்குக் கூறக் கூடிய சிறப்புடன் விழாக்கள் கொண்டாடப்படல் வேண்டும். அத்தகைய நல சுவாத்திய மான சூழலில் நான் இங்கு சிலமணிநேரம் கழித்து விட்டேன். பலவற்றைக் கற்றுக் கொண்டேன்.

இத்தகு வைபவங்களால் நல்ல நோக்கங்கள் பலவற்றை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். நம்மிலும் பார்க்க ஏலாநிலையில் உள்ளவர்களுக்குக் கை கொடுக்கவேண்டும். நம்மிலும் பார்க்கத் திறமைசாலிகளைப் போற்றவேண்டும். இன்பம் வரினும் துன்பம் வரினும் நாம் அனைவரும் சகோதர மனப்பான்மையுடன் வாழ வேண்டும் என்ற பண்பட்ட எண்ணம் உதயமாதல் வேண்டும். இதன் அடிப்படையில் தான் நாங்கள் இத்தகைய விழாக்களை ஒழுங்கு செய்தல் வேண்டும். இங்கு பெருந்திரளான மக்கள் குழுமியிருக்கிறார்கள். உங்கள் நகர முதல்வரையும் மாநகர சபையினையும் இவ்வாறு ஊக்குவிக்கும் வகையில் இங்கு திரண்டுள்ள உங்கள் அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுதலை உரித்தாக்குகின்றேன்.

இந்த 40 ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாவினைக் கொண்டாடும் நோக்கில் நீர்கொழும்பு மாநகர சபையால் இப்பகுதியில் வாழும் வறிய மக்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் நலம் பலபயக்கும் வண்ணம் கருத்திட்டங்கள் பல கடந்த சில நாட்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இச் சீரிய திட்டங்கள் பற்றி நாட்டிலுள்ள ஏனைய மக்களும் ஏனைய நிறுவகங்களும் அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும். எனவே இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் கருத்தாழம்மிக்கதும் மிகுபயன் விளைவிப்பதுமான செயல்திட்டங்கள் யாவையென நாட்டிலுள்ள அனைவரும் அறியக் கூடியவாறு இத்திட்டங்களை வெகுசன ஊடகங்களின் வாயிலாக விளம்பரப்படுத்தல் வேண்டுமென்பதன் அவசியத்தை நான் நகர முதல்வருக்குக் கூறினேன். கடந்த 40 ஆண்டுகளில் சாதித்தவைகளைப் பெருமிதத்துடன் எடுத்துரைப்பதில் மாத்திரம் நீங்கள் அக்கறை செலுத்தவில்லை. இனி வரும் 40 ஆண்டுக் காலப்பகுதிக்கு முன்மாதிரியாக விளங்கக்கூடிய பல அரிய திட்டங்களை இந்த 40 ஆவது ஆண்டு விழாவினை முன்னிட்டு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளீர்கள். நீர்கொழும்பு மாநகர சபையினை ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள் பற்றியும் நாம் குடியேற்ற நாடாகவிருந்த காலத்தில் நீர்கொழும்பு மாநகர சபைக்குத் தொண்டாற்றியவர்கள் பற்றியும் பலர் பேசினார்கள். இன்று உயிருடன் இல்லாத அப்பெரியார்களின் புகழ் பல்லாண்டுகள் நீடிக்கும் வண்ணம் எதிர்க்காலத்துக்கான இச்சீரிய திட்டங்களை நீங்கள் அங்குராப்பணம் செய்துள்ளீர்கள்.

நீர்கொழும்பின் வரலாறு உங்களுக்குத்தெரியும். நீர்கொழும்பு கண்டுள்ள முன்னேற்றமும் உங்களுக்குத் தெரியும். நீர்கொழும்பின் அபிவிருத்திக்கு செய்யப்படவேண்டியன பற்றியும் உங்களுக்குத் தெரியும். அச் செயல்திட்டங்களில் நாங்கள் அனைவரும் ஈடுபாடு கொள்ளல் வேண்டும். இலங்கையிலுள்ள நகரங்கள் யாவும் நம் அனைவருக்கும் சொந்தமாகும். முன்னொரு பிறவியில் நாம் இவ்வெல்லாப்பகுதிகளிலும் பிறந்திருக்கலாம். மறுமையிலும் பிறக்கஇடமுண்டு. எனவே நாம் எங்கிருந்தாலும் அங்கு நமக்குச் சொந்தம் என்னும் கோட்பாடுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

பிறிதொரு மாகாணத்தில் நாம் வாழ்ந்து வருவதெனினும் ஏனைய மாகாணங்கள் நமக்கு உணவு ஊட்டுவனவாக அமைந்துள்ளனவென்பதை நாம் அறிவோம். நாம் பிறந்து வாழும் மாகாணத்தில் விளையும் பொருள்களால் மட்டுமே நாம் உயிர்வாழ முடியாது. இலங்கையில் எல்லாப் பாகங்களிலும் விளையும் உணவுப் பொருள்கள், புடைவைவகைகள், ஏனைய பண்டங்கள் முதலியன நாம் எங்கு வாழ்ந்தாலும் இன்றியமையாதவை ஆகும். நம் நாட்டில் விளையும் பொருள்கள் மட்டுமன்றி உலகில் ஏனைய பகுதிகளில் விளையும் பொருள்களும் நமக்குத் தேவைப்படுகின்றன. எனவே நாம் பரந்த மனப்பான்மையோடு வாழல் வேண்டும். குறுகிய மனப்பான்மைக்கு இடந்தரக்கூடாது.

வரலாற்று சிறப்புமிக்க இத்தருணத்தில் இறைவனின் புதல்வன் உலகத்தாரை உய்விக்கக் காட்டிய முன்மாதிரியை நினைவூட்டவிரும்புகின்றேன். இன்னும் இரண்டு நாட்களில் நத்தார் பண்டிகையைக் கொண்டாடவிருக்கின்றோம். நத்தார் பண்டிகைக் காலத்தில் உலகமெங்kanும் இயேசு நாதர் அருளிய சமாதானம் குடிகொண்டிருக்கும். இயேசு பெருமானின் உள்ளம் நிரம்பி வழிந்த அன்பும் கருணையும் துன்பம் நிறைந்த உலக மக்களுக்கு சாந்தியைக் கொணரும் நல்ல நாளாக அப்பெருமான் உலகில் அவதரித்த நத்தார் பண்டிகையைக் கொண்டாடி வருகின்றோம். அப்பெருமான் உலகிற்கு வழங்கிய நற்செய்தியில் உலக மக்கள் அனைவரும் தோழமையுடன் வாழ வேண்டுமென்னும் சீரிய உபதேசம் அடங்கியுள்ளது. இவ்வுயர்ந்த எண்ணங்கள் இப்பண்டிகை நாட்களில் எமது உள்ளங்களைக் கனிய வைக்கின்றன.

இவ்வுலகில் நாங்கள் தனியாக வாழமுடியாது. நமது சகோதர மக்களது ஒத்துழைப்பு நமக்குப் பெரிதும் அவசியமாகிறது. நமது பிழைப்புக்கு அந்த ஒத்துழைப்பு இன்றியமையாதது. அந்த நற்செய்தியினை மன்பதைக்கு வழங்கிய இயேசு பெருமான் அவதரித்த இப் புனிதமான காலப்பகுதியில் இந்த 40 ஆவது ஆண்டு விழாவினைக் கொண்டாட எண்ணியதையிட்டு நான் உங்களைப் பாராட்ட விரும்புகின்றேன்.

இன்றுள்ள உள்ளூராட்சி முறையானது நமது நாடு குடியேற்ற நாடாகவிருந்த காலத்தில்தான் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. பிரித்தானியர்கள் நம்மை ஆண்டகாலத்தில் ''லோகல் போட்'' அல்லது ''அர்பன் டிஸ்டிக் கவுன்சில்'' என வழங்கப்பட்டு வந்தது. பின்னர் மாநகர சபை, நகர சபை, பட்டின சபை, கிராம சபை ஆகியன வழக்கத்துக்கு வந்தன. நமது சரித்திரத்தில் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிருவாகம் முக்கிய இடம் வகித்துள்ளது. பண்டைய அரசர்கள் ஆண்டு வந்த காலங்களிலும் கிராம சபைகள் வழக்கில் இருந்தன. கிராமமக்கள் உறுப்பினராகவிருந்த அச்சபைகள் கிராமங்களின் நிருவாகத்தை மேற்கொண்டிருந்தன. ஊர் நிலைமையினை அறிய வேண்டிய போது மன்னர் கிராம சபையைக் கேட்பது அன்று வழக்கமாய் இருந்தது. பண்டுகாபய மன்னன் அங்ஙனம் விசாரித்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது.

ஆதலால் பிரித்தானியர்கள் நம்நாட்டில் உள்ளூராட்சி முறையினை அறிமுகப்படுத்தியபோது நமது மூதாதையர்களின் வழிவந்த நாங்கள் அந் நிருவாகத்தினைச் சிறப்பாக நடாத்தக் கூடியவர்களாக விளங்கினோம். பண்டைக்காலத்தில் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிருவாகத்தொகுதிகள் மிகவும் யதார்த்தபூர்வமான அடிப்படையில் அஃதாவது புவியியல் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் தனிச்சிறப்பிருந்தது. தனிப்பட்ட புவியியற் சூழல் இருந்தது. அதற்கே சிறப்பான பழக்க வழக்கங்கள் இருந்தன. அதற்கே சிறப்பான தொழில்களும் கைப்பணிகளும் இருந்தன. கிராம எல்லைகளை நிர்ணயிக்கும்போது இச் சிறப்பியல்புகள் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டன. நமது பண்டைய கிராமங்கள்யாவும் இதன் அடிப்படையில் அஃதாவது இயற்கைச் சூழல் தொகுதிகளின் அடிப்படையில் எல்லையிடப்பட்டவை. கிராமத்தில் வாழ்ந்த பல்வேறு

தொழில் புரிபவர்களும் ஒரே பூச்செண்டில் கோக்கப்பட்ட பல் வண்ணப்பூக்கள் போன்று கிராமத்துக்கு அழகினை ஊட்டினர். தாம் புரிந்த தொழில் காரணமாக பாகுபாடுகள் பாராட்டப்படவில்லை. அன்று பல்வகைமை நன் நோக்கத்துக்கே பயன்படுத்தப்பட்டது. இன்று அதனை பாகுபாடுகளைத் தீவிரமாக்கவே பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். இன, மத, மொழி வேறுபாடுகளும் மாகாண மற்றும் சூழல் வேறுபாடுகளும் இன்று நம்மிடையில் சச்சரவுகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. அன்று பல்லினமாதலை நல்லோவியமாகவே கருதிவந்தார்கள். ஒரே வண்ணப் பூக்களைக் கொண்ட பூத்துணர் ஆகாமல் பல் வண்ணப்பூக்களாலான நறுமணம் வீசும் மலர் மாலையாகவே அன்று கிராமங்கள் விளங்கி வந்தன. நம் நாட்டிலுள்ள 20,000 அல்லது 25,000 கிராமங்கள் அந்த அடிப்படையில் தான் தோன்றலாயின. ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் சிறப்பானவோர் அமிசம் இருக்கத் தான்செய்யும். மேலீடாகச் சிறப்பமிசம் இல்லையெனத் தோன்றிடினும் அக் கிராமத்தின் மண்ணிலாவது ஒரு வேறுபாடு இருப்பது தெரியும். அவ்வூரில் வளரும் செடிகொடிகளில் வேறுபாடு இருக்கிறது. வாழும் மக்களது பழக்கவழக்க வேறுபாடுகள் உண்டு, மொழி வேறுபாடுகள் உண்டு, உண்ணும் உணவுகளில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆக்கப்படும் உணவுகளின் சுவை வேறுபடுகிறது. சமையல் செய்யும் முறைகளில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இவைகள் தான் அவ்வவ்வூர்களுக்குள்ள சிறப்புகள். இவற்றின் அடிப்படையில் தான் நமது பண்டைய கிராமங்களில் எல்லைகள் வரையப்பெற்றிருந்தன. ஒரு நிலவரைப்படத்தை எடுத்து அதன் மேல் கோடிட்டு கிராம எல்லைகளை நிர்ணயிக்கும் வழக்கம் அன்று இருக்கவில்லை.

நிலவரைபடங்களை வைத்துக் கொண்டு கிராம, வட்டாரங்களின் எல்லைகளைக் குறிக்கும் பழக்கம் பின் னொரு காலத்தில் அளவுக்கு விஞ்சியும் பரவத் தொடங்கியது. தங்களுக்கு சாதகமான முறையில் நகர வட்டாரங்களை எல்லையிடுவதற்கு நிலவரைப்படங்களைப் பயன்படுத்த முன்வந்தார்கள். அன்று ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அளவையாளர் ஒருவரை அழைத்துக் கொண்டு தமக்கு சாதகமாக வாக்கு அளிக்கக்கூடியவர்களை உள்ளடக்கும் வகையில் தேர்தல் வட்டாரங்களை எல்லைப்படுத்த முயன்று

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

வந்தனர். சில வட்டார எல்லைக் கோடுகள் வாக்காளர்களின் இல்லங்களை இரண்டாகப் பிரிக்கும்படியும் வரையப்பட்டிருந்தன. இது கேவலமான நிலையாகும். இம் மாநகர சபையில் 47 வட்டாரங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 40 ஆசனங்களும் அன்று ஆண்ட கட்சிக்குக் கிடைத்தன. அங்ஙனம் கிராம நகரங்களை எல்லைப்படுத்துவது முறையாகாது. நமது நகர கிராமங்கள் அவற்றுக்கேயுரிய தனிச்சிறப்புகள் காரணமாகவே இப்பொழுதுள்ள வடிவத்தைப் பெற்றுள்ளன.

நமது உள்ளூராட்சி முறையை நன்ருகப் பேணி வளர்க்க வேண்டிய காலகட்டம் இப்பொழுது உதயமாகியுள்ளது. இன்று தேசியப் பாராளுமன்ற முறை இருக்கிறது. உள்ளூர் ஆட்சி முறையும் இருக்கிறது. உள்ளூர் ஆட்சி முறையின் கீழ் மாநகர சபைகளும் பிரதேச சபைகளும் இயங்கிவருகின்றன. ஆனல் கிராமங்களும் பட்டினங்களும் நகரங்களும் அவற்றுக்கே சிறப்பான சூழல்களின் கீழ் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியநிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வபிவிருத்தியானது அவ்வப்பகுதி மக்களின் அபிலாசைகளுக்கேற்ப இடம் பெறுதல் அவசியமாகும். அது ஒரு தேவைப்பாடாகும்.

இரண்டாவது தேவைப்பாடு யாது? இன்று இலங்கையில் மக்கட் தொகை 160 இலட்சமாகும். 90 இலட்சம் வாக்காளர்கள் இருக்கிருர்கள். ஆனல் நாட்டின் அரசியலில் — நிருவாகத்தில் ஈடுபாடுகொள்ளும் உரிமை பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை மிகச்சிறிதாகும். சனதிபதி இருக்கிருர். பிரதம அமைச்சர் இருக்கிருர். அமைச்சரவையொன்றுண்டு. பாராளுமன்றம் ஒன்று உண்டு. உள்ளூராட்சிமன்றங்களும் நகர சபைகளும் மாநகர சபைகளும் பிரதேச சபைகளும் உள்ளன. இவற்றில் பதவிகளை வகிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை யாது? ஐயாயிரமா? பத்தாயிரமா? அல்லது ஐம்பதாயிரமா? இல்லை அதற்குக் குறைவான எண்ணிக்கையினர் தான் இந் நிருவாக நிலையங்களில் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். 160 இலட்சம் மக்கட் தொகை கொண்டவொரு நாட்டிலே, 90 இலட்சம் வாக்காளர்களாக உள்ளவொரு நாட்டிலே ஆட்சி உரிமைகளில் நேரடித் தொடர்பு கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு எனக்கேட்க விரும்புகின்றேன். இந்த

எண்ணிக்கை போதாது. விசேடமாக, படித்த இளைஞர்கள்-ஊக்கம் மிக்க இளைஞர்கள் பலர் வாழும் ஒரு நாட்டிலே அவர்களுக்கு நாட்டை ஆளும் அனுபவத்தை வழங்கக்கூடிய வழிவகைகள் யாவையென நாங்கள் உன்னிப்பாக எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

பலர் இளைஞர்களின் மனவிரக்தியினைப் பற்றிப் பலவாறு பேசி வருகின்றார்கள். அவ் விரக்திக்குப் பொருளாதார பிரச்சினைகள் ஏதுவாகவுள்ளன என்கிறார்கள். தொழில்வாய்ப்பின்மை என்கிறார்கள். இளைஞர்கள் கோருவது மேற்கூறியவற்றுக்கான தீர்வுகள் மட்டுமல்ல. இந் நாட்டின் வருங்கால நிருவாகப் பணியை மேற்கொள்ளவிருக்கும் இவ்விளம் தலைமுறையினருக்கு அவர்கள் வாழும் பகுதிகளிலே ஆட்சியுரிமைகளில் பங்குகொள்ளத்தக்கவாறு புரட்சிகரமான செயல்திட்டங்களையும் அமைப்பாண்மைகளையும் உருவாக்கல் வேண்டுமென்பது எனது அபிப்பிராயமாகும். இவற்றைப்பற்றி நான் ஆரஅமர ஆலோசித்துள்ளேன்.

பாரத நாட்டுப் பிதா அண்ணல் காந்தி அவர்கள் பிரித்தானியர்களுக்கு எதிரான சுதந்திரப் போராட்டத்தை மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் அன்னார் சுயாட்சியை வென்றெடுப்பதில் மாத்திரம் ஈடுபாடுகொள்ளவில்லை. யதார்த்தபூர்வமான சுயாட்சிக்கும், அச்சுயாட்சி சீர்குலையாமல் இருப்பதற்கும் நாட்டிலுள்ள வர்களுள் பலர் அரசியல் பொறுப்புகளையும் நிருவாகப் பொறுப்புகளையும் வகிக்கக்கூடிய சூழலும் ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டுமென்று காந்தி அடிகள் எண்ணினார்கள். சுயாட்சிக்கான போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தகாலத்திலேயே அதற்கான ஆய்வுகளையும் கலந்துரையாடல்களையும் மேற்கொண்டார். பல மேடைகளில் பேசி வந்தார். பல கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டார். பாரதத்தில் சனநாயக ஆட்சிமுறையொன்று நிலைபெறவேண்டுமெனின் பல மொழிகளைப் பேசும்மக்களையும் பல மதங்களைப் பின்பற்றும் மக்களையும் கொண்ட பாரத நாட்டின் புவியியல் சூழலினையும் ஆயிரக் கணக்கான பண்பாட்டு நெறிகளையும் நாங்கள் நன்கு

அறிவது அவசிய மென்று அண்ணல் காந்தி கூறிவந்தார். இன்று எம்மை ஆளும் இந்த வெள்ளையர்களை விரட்டி ஒரு சிறு குழாத்தினருக்கு இந்நாட்டின் நிருவாகத்தை ஒப்படைப்பதன் மூலம் நாம் வென்றெடுக்கும் சுயாட்சி நிலைகொள்ளப் போவதில்லை என்று அன்னார் கூறினார். சிறிய குழாத்தினரது கையில் நிருவாகம் தங்குமாயின் பிரச்சினைகள் தீவிரமடைந்து சிக்கல்கள் பெருகும் என்றும் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கவேண்டும் —பொறுப்புக்களைப் பரவலாக்க வேண்டுமென்றும் கிராமங்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த காந்தி அடிகள் கூறினார்கள். நாம் சுயாட்சியை வென்றெடுத்தபின்னர் கிராமங்கள்தோறும் அமைச்சரவைகள் தோன்ற வேண்டும், நாடாளுமன்றங்கள் நிறுவப்படல் வேண்டும். அப்பகுதி மக்கள் அனைவரையும் இணைந்து செயல்புரியும் பொது அரசினை நிறுவவேண்டுமென்றும் அன்னார் வலியுறுத்தினார். கிராமிய மக்கள் ஆட்சிகளின் கூட்டமைப்பான பொது அரச அவையொன்றை நிறுவக்கூடியவாறு பாரதநாட்டின் நிருவாகத்தை பன்முகப்படுத்தல் வேண்டுமென்று காந்தியடிகள் வற்புறுத்திவந்தார்.

அண்ணல் காந்தியின் நிருவாகமுறை புகுத்தப்பட்டிருப்பின் இன்று நிலவும் பிளவுகள், சச்சரவுகள், இனக்கலவரங்கள் மதப் பூசல்கள் முதலியவற்றை சமாளித்துக் கொள்ளும்வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் என்பது திண்ணம். இப்படிப்பினைகளை நாங்கள் கற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். இக்கருத்துக்கள் நான் இன்று எடுத்தியம்பும் கருத்துக்கள் அல்ல. எதிர்க்கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் ஆளுங்கட்சியின் அமைச்சராகவும் பிரதம அமைச்சராகவும் நான் பணியாற்றிய காலந்தொட்டு இச்சீரிய கருத்துக்களைச் சமர்ப்பித்து வந்தேன்.

யாவரினதும் ஒப்புதலைப் பெற்றுக்கொண்டு யாவரினதும் ஒத்துழைப்பினைப் பெற்றுக்கொண்டு அத்தகைய சிறந்த ஆட்சிமுறையொன்றை அறிமுகப்படுத்தத்தான் நாங்கள் முயன்று வந்தோம். அதிகார பரவலாக்கலுக்கு மட்டுமன்றி அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள சிறப்பான நிலைமைகளுக்கேற்பவும் புவியியல் சூழல்களுக்கேற்பவும் வளவாய்ப்புகளுக்கு ஏற்பவும் மக்களது பண்பாட்டு வேறுபாடுகளுக்கேற்பவும் நிருவாகப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கும் சாத்தியக்கூறுகள்

இருக்கின்றன. எனவே தான் சருவகட்சி மாநாட்டின்போது நமது வித்தியாசங்களை மறந்து அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து செயல்படக்கூடிய சீர்த்திருத்தங்களை மேற்கொள்ள முன்வருவோமென வேண்டுகோள் விடுத்தேன். இன்று நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள இனப்பிரச்சினைகள் பொருளாதார அடிப்படையில் மட்டும் எழுந்தவை அல்ல. அரசியல் உரிமைகள், சுயநிர்ணய உரிமை முதலியவற்றின் அடிப்படையிலும் அவை எழுந்துள்ளன. இப் பிரச்சினைகள் இனரீதியாகவும் குழுமரீதியாகவும் எழமுடியும். ஆனால் இன்று வகுப்புவாரியான பிரச்சினைகளும் எழுந்துள்ளன. ஒரு சிலர் கையில் மட்டுமே அதிகாரபலம் தங்கியுள்ளது. எவ்வளவு உயர்ந்த படிப்பும் உயர்ந்த தேர்ச்சிகளும் இருந்த போதிலும் அபிலாசைகள் இருந்த போதிலும் நமது இளைஞர்களுக்கு ஆட்சி இயந்திரத்தை இயக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படாத நிலை இருக்கிறது. அவ்விளைஞர்களுக்கு அவ்வாய்ப்புகள் கிட்டாதவாறு நமது அமைப்பாண்மைகள் யாவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இயங்கி வருகின்றன. பொருளாதார விரக்தியினைவிட அரசியல் விரக்தி அதி தீவிரநிலை அடையலாம். அவ் விரக்தியினைத் தமக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்தும் தீய சக்திகள் இவ்விளைஞர்களைத் தவறான வழியில் அழைத்துச் செல்கின்றன.

எனவே, இவ்வுள்ளூராட்சி முறைக்குப் பல சீர்த்திருத்தங்களைக் கொண்டு வர நாங்கள் எண்ணவேண்டும். வயது 18—35க்கும் உட்பட்ட காலப்பகுதி மிகுந்த ஆர்வமும் ஊக்கமும் மேலோங்கும் பருவமாகும். எந்தத் தியாகத்தினையும் செய்யத்துணியும் பருவமாகும். அந்தப்பருவத்தினர் தம் பருவ மேலீட்டின் முழு ஆற்றலையும் நல்லன செய்வதற்குப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்புள்ள நிருவாக இயந்திரங்களை நாங்கள் சமைத்துக் கொடுப்பதவசியமாகும். இளைஞர்களின் விவகாரங்களை ஆய்ந்தறிதற்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஆணைக்குழுவினர் இதனைக் கருத்திற் கொள்ளல்வேண்டும். நாங்கள் தகுந்த செயல்திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். இல்லாவிடின் 90 இலட்சம்பேர் சருவசனவாக்குரிமை பெற்ற வொருநாட்டில் நாலாயிரம் பேர்கள் அல்லது பத்தாயிரம் பேர்கள் மட்டுமே ஆட்சி நிருவாகத்தைப் பொறுப் பேற்றுள்ளமை காரணமாக இன்று ஏற்பட்டுள்ள மனவிரக்தி மேலும் தீவிரநிலை அடைவது திண்ணம். அடுத்ததாக,

நம்மிடையில் பிரிவினைகளை ஏற்படுத்த அல்லது முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்தத் தூண்டுபவற்றைவிட நம்மிடையில் ஒற்றுமையினை ஏற்படுத்தத் துணைபுரியும் நயநாட்டமுள்ள விடயங்களை இனங் காணுவதற்கு நாம் முயலல் வேண்டும். அது நாம் வாழும் யுகத்தின் தேவையாகும். இன்று நாம் பல சவால்களை எதிர்நோக்கியுள்ளோம். இவற்றைச் சமாளிக்க முடியுமா? இச் சவால்களுக்கான பொறுப்புகளைப் பிறரிடம் சுமத்தி, பிறரைக் குறைகூறி ஏதோ ஒரு மன ஆறுதல் அடைவோமானால் இவற்றைச் சமாளிக்கவியலாது. இயன்றவாறு ஒருமனப்பாட்டுக்கு வந்து, இணக்கத்துக்கு வந்து நாட்டில் சமாதானத்தையும் ஒற்றுமையினையும் கட்டுப்பாட்டினையும் நிலைநாட்ட நாங்கள் ஆவன செய்தல் வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தெற்காசிய நாடுகளில் இன்று ஏற்பட்டுவருகின்ற இதமான சூழலினைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். தெற்காசிய நாடுகளில் இன்று புதியதோர் போக்கு ஏற்பட்டுவருகிறது. இந் நாடுகளின் இறைமைக்குத் தீங்கு இல்லாமல் பணிபுரியக்கூடிய நிலவரம் ஏற்பட்டுவருகிறது. அது நமக்குப் பேருவகை தருகிறது. இந்திய நாட்டில் திரு. விசுவநாத் பிரதாப்சிங் அவர்களது தலைமையிலான அரசாங்கமொன்றை அந்நாட்டுமக்கள் தெரிவு செய்துள்ளனர். அந்த அரசாங்கத்தின் பங்காளிகளாக உள்ள கட்சிகள் யாவும் இலங்கையின் இறைமையினை மதித்து ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. இலங்கையுடன் ஒத்துழைத்துச் செயல் புரிவதற்குத் தயாராக இருக்கின்றன. நம்மை எதிர்நோக்கிய இடர்களைப்பற்றி நன்கு அறிந்துள்ளன. இந்திய நாட்டின் வெகுசன ஊடகங்கள் அண்மைக்காலத்தில் இலங்கைக்கு அன்பாதரவு காட்டி வருகின்றன. தினசரிகள் மட்டுமல்ல புத்திஜீவிகளும் எமக்குச் சார்பாக செயல்பட்டுவருகின்றனர். புதிய அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்த பின்னர் இருநாடுகளிலும் நல்லெண்ணமும் ஒத்துழைப்பும் வளரும் அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. இதனால் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணுவது சுலபமாகும். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் போராட்டத்தில் இறங்கியிருந்த எல்லாக் குழுக்களும் இன்று சனநாயகத்தில் பிரவேசித்து வருகின்றன.

கடந்த இரண்டு வருடங்களில் போராளிக் குழுக்கள் பல சனநாயக முறையிற் பிரவேசித்துள்ளன. அரசியல் நீரோட்டத்தில் பிரவேசிக்க மறுப்புத் தெரிவித்து வந்த தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தினரும் இப்பொழுது சனநாயகத்தைத் தழுவியுள்ளனர். எங்களுடன் ஒற்றுமையோடு வாழமுடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டவர்கள் ஏன் அப்படி மறுப்புத் தெரிவிக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் ஆராய வேண்டும்.

கலந்துரையாடல்களின் மூலமும் சகோதரத்துவத்தின் மூலமும் வேறுபாடுகளைச் சமனுக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். அம்முயற்சி இப்பொழுது வெற்றியடைந்து வருகிறது. இதற்கு முன்னர் எதிர்ப்புச் செயல்கள் சிலவற்றில் ஈடுபட்டதேன்? அத்தகைய வினாக்களுக்கு கலந்துரையாடும்போது பதில் கிடைக்கும். அவற்றுக்கு ஏதுவான காரணங்களை நீக்கிவிட்டு ஒன்றுபட்டுச் செயல் புரிவோம். ஒன்றுபட்டுச் செயல் புரியும் ஆற்றல் எமக்கு உண்டு.

இலங்கையில் வாழும் மக்கள் அனைவருக்கும் ஒரு நல்லகாலம் வரப்போகிறதென்பது எனக்குத்தெரியும். எல்லா மக்களினங்களினதும் உரிமைகளைப் பேணிக்கொண்டு தோழமையுடன் பல் வண்ணச் சித்திரத்தைப் போன்று சுடர்விடும் ஒளிமயமான காலம் உதயமாகி வருகிறது. இந்திய நாட்டிலிருந்து நமக்குப் பல உதவிகள் கிடைக்கும். அதேபோன்று இப்பிராந்தியத்திலுள்ள பாகிஸ்தான், மாலைதீவு, பூட்டான், பங்களாதேஸ், நேபாளம் ஆகிய நமது சகோதர நாடுகளும் நமக்கு உதவ முன்வரும். இவ்வெல்லா நாடுகளுடனும் நட்புறவினை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

இந்நாடுகளில் உள்ள மக்கட்தொகையினைச் சற்று உற்று நோக்குங்கள். இந் நாடுகளில் நமக்கு மிகவும் சாதகமான சந்தை உண்டு. அரசியல் புரிந்துணர்வும், நட்புறவும் ஏற்பட்டபோது இப்பிராந்தியத்தில் உள்ள நமது நாடுகளில் உள்ள மனித வளத்தை நம் நாடுகளுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. சார்க் நாடுகள் என்பது தெற்காசிய நாடுகளாகும். நாங்கள் ஒன்று சேர்ந்து நம் பிராந்தியத்துக்கான பொருளாதாரத் திட்டமொன்றை வகுத்க்கொள்ளலாம். அந்தந்த நாடுகளில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களை சகோதர நாடுகளில் விற்பனை

செய்வதற்கு இடமளிக்கும் நுகர்வோர் சந்தை இந்நாடுகளில் உண்டு. இவ் வசதி வாய்ப்புகளை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டு நமது நாடுகளில் காணப்படும் பல்வேறு வளமூலங்களின் உபயோகத்துக்கான புதியதோர் சகாப்தத்தினை உருவாக்குவது எளிதாகும். இன்று உலக நாடுகள் அனைத்தும் நமக்கு உதவி வழங்கி வருகின்றன. மேற்கத்திய ஐரோப்பா மட்டுமல்ல, அமெரிக்கநாடு, ஆசியநாடுகள், ஆஸ்திரேலியாநாடு ஆகிய அனைத்து நாடுகளும் எங்களுடன் தோழமை பூண்டுள்ளன.

பல அரசியல் கருத்தியல்வாதங்களின் அடிப்படையில் பிளவுபட்டிருந்த உலகம் இன்று ஒரே குறிக்கோளினை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கியுள்ளது. சனநாயகத்தை நாடி சென்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. சோவியத்நாட்டு மிகாயில் கொர்பசோவ் அவர்களது தலைமையில் ஏற்பட்டுவரும் சீர்த் திருத்தங்களை ஏனைய நாடுகளும் பின்பற்றி வருகின்றன. செஞ்சீனாவில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்கள் நம் அனைவருக்கும் அறிவினைப் புகட்டும் இயல்பு கொண்டவை. இவற்றை உற்று நோக்குமிடத்து ஆசியாக் கண்டத்தில் மட்டுமன்றி உலக முழு வதிலும் புதியதோர் யுகம் உதயமாகி வருவது எனக்குத்தெரிகிறது.

ஆதலால் இந்நாட்டிலுள்ள நாங்கள் எம்மத்தியில் வேற்றுமைகளை வளர்க்காமல் ஒற்றுமைகளை வளர்க்க வேண்டும். அச்சீரிய பணிக்காக நாங்கள் எங்களை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இந்த வகையில் நோக்குமிடத்து நீர்கொழும்பு மாநகர சபையின் 40 ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாவினை முன்னிட்டு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்துள்ள இச்செயல் திட்டம் அனைவராலும் போற்றப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

உங்கள் பெருமுயற்சியினை வாழ்த்தி எனது உரையினை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

Speech made by His Excellency R. Premadasa, the President, at the 40th Anniversary Celebrations of the Negombo Municipality — 23.12.1989

We all are gathered here today to mark the 40th Anniversary of the Negombo Municipality. I think we all can have the satisfaction that we are commemorating the Anniversary in a very meaningful way. Your Mayor and the Municipality have taken care to ensure that the Anniversary is commemorated with development works and activities that contribute to public good instead of making it an ostentatious event.

Your Mayor is a leader who acts with much insight and prudence about the activities of this City. His father too served as a Member of the First Municipal Council. The influence of his father's role on him has evidently been very beneficial. The Mayor, Sarathchandra Gunaratne, Attorney-at-Law, has thought it fit to mark the 40th Anniversary of the Council with the implementation of a programme of action which contributes much to the good of the rate-payers with the co-operation of the Municipal Councillors, Ministers and Members of Parliament and also Public Organisations of the Area.

As a result, you will see, that a development programme has been implemented with the guidance of and advice of the clergy of all religions and with the co-operation of all sections of the people bringing them together for united action for the good of all. The activities connected with this Anniversary of the Municipal Council has commanded wide participation. Starting from schools this unity of action has spread to many spheres including cultural and economic activities such as agriculture. This is a great example set by the Negombo Municipality. When you take part in an event like this, and is able to leave the place at its conclusion, with a greater knowledge

about things, greater satisfaction, greater contentment and a greater sense of brotherhood and unity that I think is the measure of the success of the event. Undoubtedly, all of us who participated in these Anniversary activities will be able to leave this place with that enrichment of mind and spirit. We all have the satisfaction and feeling that we participated in an exemplary programme of action which goes a longway in helping the people of this area. This programme which has been launched with great public spiritedness has made us more patriotic and brought us together sinking all differences such as race, religion and caste.

When a person participates in an event like this, after the proceedings, he must be able to leave the place with a qualitatively higher state of mind and thinking. The event must offer him a lesson by which he could benefit. That lesson must keep him thinking after going home. It must provide him with a subject profitable enough for him to talk about with his family members. He must feel that the event has proved educative to him and it has enabled him to develop a better civic sense and rise above differences such as race, caste and religion, feeling kindlier towards all fellow human beings. Events like this provide the people who participate in them an atmosphere which help them to undergo a transformation of this nature. That is why I consider the few hours we spend here as immensely useful to all of us.

Everyone of the development works carried out under this programme has a noble objective, that is, to rehabilitate the poor and the weak in the society. We all must have the charitable feeling of sharing and caring. As exemplified by this Anniversary of the Negombo Municipality, all public functions have to be organised and held to highlight this moral aspect. I am very happy to see the very large crowd that has turned up for this occasion. On behalf of all of you I thank most heartily the Mayor of Negombo and the Municipal Council for providing us with this valuable occasion which contributes greately to our personal edification. In connection with the commemoration of the 40th Anniversary of the Municipality the Negombo Municipal Council has implemented a number of projects which help a great deal to up-lift the poor and which afford opportunity for advancement to the youth of the area. It is very important

that the people in the other parts of the country also should get to know of this. That is why I told the Mayor to make arrangements to give wide publicity to the activities of this programme through the mass media. That will make many others also to understand what could really be done to make events of this nature yield best benefits to the people. You have not confined this occasion only to talk proudly about the achievements of the last 40 years. To mark the 40th Anniversary you have implemented a development programme which could very well provide safe guidelines for your progress in the next 40 years as well.

Many made respectful references to the reputed sons of Negombo who served in the Negombo Municipality at its initial stage and helped to build its history during the period of Colonial rule. Although they are not among us today we must pay our respect to their revered legacy left by them and the responsibility lies with you to carry on your services to the people of Negombo in a way that will do honour to their memory.

You know very well the history of Negombo. You also know what has already been done for the development of Negombo and what remains to be done for the greater advancement of the city. As we have participated in the present programme of development, we must also participate enthusiastically in the future programmes and give our fullest co-operation for their success. Every area and every city in Sri Lanka belong to all in the country. At different times I think, we must have born and lived in the different regions of the country. This can happen in the future too. Therefore, wherever may be our present place of living we must cherish the development and welfare of all areas of the country with an equal concern. Whatever the place we live in, we receive sustenance from other parts of the country as well. It is not only things produced in the areas we live in which help to keep our lives going. Whatever the place we live in, in Sri Lanka we consume a lot of consumer items produced in the other parts of the country in the process of living. Not only that. Our lives are supported by many things produced in other countries and also the people of other countries give us generous assistance for our existence and progress. We therefore must not be parochial in our attitudes. We must be large

hearted and be generous towards all humanity realising the unity and brotherhood of all human beings.

Very shortly we will be commemorating a great historical event which provides us with a noble example in this regard. We are going to observe Christmas or the birth of Jesus Christ. All know the Message of Christmas. It is the message left to humanity by the life of a great and noble personage who bore boundless love and compassion to suffering humanity, namely Jesus Christ. The message of love that Jesus Christ brought to this world will be upper-most in our minds during this season. It is implicit in this message that people in this world form one human family and they depend on mutual love and help. No individual can live by himself. His happiness depends on the love he gets from all around him. Similarly it becomes his duty to contribute to the happiness of all others in society. Not only do we need the love and help of others but also the favours of Nature for a happy life in this world. At a time when we become keenly conscious of this fact, it is significant that you have also chosen to commemmorate the 40th Anniversary of the Negombo Municipality with a development programme implemented to bring about the common good of the people.

It was during the time when we were a Colony in the British Empire that the Local Government system started. At the beginning there were organisations such as Local Boards and Urban District Councils. It was only later that Local Government Institutions such as Municipal Councils, Urban Councils, Town Councils and Village Councils to which members were elected through the vote of the people came to be established. We have a long history of decentralized administration. Even during the time of Sinhala monarchy, Gam Sabhas were established by the king. Gam Sabhas were created to look after the needs of villages. The King consulted the Gam Sabha as regards the welfare of the villages. The first Gam Sabhas or Village Councils were established during the time of King Pandukabhaya. As a result when the British introduced a system of Local Government we could successfully operate it and benefit by it. In this matter our historical experience was useful. The decentralized administration served a useful purpose. Geographical features were made use of to demarcate a village.

Every village has a physical identity. Very often the inhabitants of a village have their own customs and a skill for a specific economic activity. About 20,000 villages arose in Sri Lanka during her long history in this natural manner. They are not the result of an artificial blocking out by surveyors. Those days a village arose on the basis of geographical features. Although each village differed from the rest as regards geography, economic activity and customs of the people, such differences did not contribute to any disunity among the people of an area. The diversity of life among villages was valued and appreciated just like the flowers of different colours of one bouquet. But regrettably today that diversity in society —diversity as regards language, race, religion, customs and region — has served as reason to get disunited and to engage in internecene warfare. If you examine the 25,000 odd villages in the country you will see a peculiarity in each of them.

There is at least a difference in the soil. If this is not so there is a variety in the foliage that grows. There could be even a slight difference in the modes of living and their traditional customs. So is the difference in their dress, manner of speaking and the way they prepare their food. In some areas people consume more chillies while in other areas they consume less chillies with their food. Their modes of cooking are also different. There is variety and difference in various fields of activity.

It is on this basis the ancient villages existed and developed. You cannot get this variety in the villages that are being created by demarcating the areas by arbitrarily drawing lines across maps. It would lead to destruction. One Government which was in office undertook to demarcate the wards of a certain City so as to get some political advantage. Personager of that Government party got together the surveyors and started drawing lines on the maps to demarcate the wards so as to favour the Government party members contesting the election in order to capture power of the Council. Some prospective contestants said they could win the ward if a line is drawn across a particular tenament garden. After drawing up those lines across the map of the town they formulated the electoral register. The election was held. Later they found that some of the lines drawn demarcating the wards had been drawn across

even houses. The lines were so drawn that it was found that when a person slept in a house, his upper part of the body would be in one ward, while the bottom part of the body was in another ward. They divided the wards without even giving any consideration to keeping a house as one unit. There were 47 wards on this Municipality. The election results showed that 40 wards had gone to the parties opposed to the Government party in power. Variety could not be achieved in this manner. There is an identity for each village which should be recognised. There are systems by which our villages came into being.

The time has come when we shoud give special attention to the local government system. Today we have the Parliament and the Provincial Councils system. Under the Provincial Councils there are the Municipal Councils and the Pradesheeya Sabhas. We must take into consideration the needs of the country. One aspect that needs attention is to bring about development of our towns and villages in keeping with the requirements of the area and appropriate to them. If such a development is to be brought about we should plan this development in keeping with the wishes and aspirations of the people.

What is the second requirement? Out of a population of 16 million there are ninety lakhs of voters. They elect the government of their choice. Just consider how many bear the responsibility of enjoying political leadership? Today there is the President, the Prime Minister, Cabinet of Ministers. Parliament, Provincial Council, Municipal Councils, Urban Councils. Only a limited number of persons enjoy political authority.

The number enjoying political authority may be 5000, 10000 or even 50,000. In a country with a population of 16 million out of which 90 lakhs are voters I ask whether this number is sufficient. We should specially consider that when we have a generation of educated youth whether there are sufficient opportunities for them to assume political leadership to do some service to their areas and gain experience.

Many people talk about youth unrest and that the reason for such unrest was only due to economic factors. It is not so. While attending to their economic needs we must also give them opportunities by formulating programmes and setting up institutions for them to assume responsibilities for the future. They should be given a chance to be elected to positions of responsibility in the administrative set up in their areas.

Mahathma Gandhi thought ahead on these matters. When he launched India's freedom struggle he not only thought of getting independence from the British. He held the view and drew up programmes and schemes to make the independence more meaningful. He felt that if the political programme after independence has to be successfully carried out a majority of the people should take up the responsibilities in shaping the destiny of the country. Mahathma Gandhi felt that if India was to be a true democracy they should understand the different races, religions, customs of the people and their geographical peculiarities. He said by handing over powers to a limited number of locals after gaining independence from the British, would not result in the country accruing the real benefits. If that is so problems will multiply resulting in conflicts. He urged that powers should be decentralised to the village level. Mahathma Gandhi said that he desired that after independence there should be a Cabinet of Ministers and a Parliament in every village. The Village Republics so created could be formed into a Commonwealth of Village Republics. Just consider what benefits could have been accrued if such a scheme was launched in the light of various conflicts, by they racial, religious, caste or clan struggles that were experienced. Sri lanka should learn a lesson in this matter. I have been saying these things not only now but also when I was a member of the Opposition, a Minister of the Government, and as Prime Minister.

Our effort has been to form a system of government where all this diversity could be accommodated through devolution of Governmental Power. In each region of our country there are enough resources which could be exploited for regional development. This system would enable the people of a region to participate in the process of government while preserving their cultural and ethnic identity. I emphasised, specially during the

course of the All Party Conference, that all sections should get together and find common solutions to questions such as devolution of power. It is not only economic difficulties that are at the bottom of the ethnic problems we have today. Unrest results when people do not have political authority and office they desire to have within the administrative machinery. This discontentment arise on the basis of race or region too. Today this discontentment has arisen on the basis of class also. It is only a small section of the people who enjoy this right to political authority and office. Under the prevailing conditions, the youth of the country however much they are educated do not get their rightful place in the political set-up. They find their avenues of approach barred at many a place. Political unrest and discontentment may very often be more disturbing than unrest resulting from economic conditions. Many distructive elements exploit the situation to make use of the discontented youth for their own purposes.

We therefore must bring about a change in the present Local Government system if we are fo face this challenge. Youngmen and Women of the age group 18-35 years have a very dynamic nature. They are prepared to make any sacrifice to achieve what they think is best. We must re-fashion our administrative machinery to permit the harnessing of the great energy of the youth by investing them with responsibility for constructive action. The Presidential Commission today looking into youth problems would do well to pay due attention to this matter. We must take necessary measures for the realisation of this objective. In a country where 9 million people enjoy the universal franchise, the concentration of political authority in the hands of four to five thousand people or at the most ten thousand people can only contribute to increasing the political discontent among the youth.

Another important thing I would like to stress is that we must always make a great effort to find out areas where common agreement among us is possible than to stress our differences. That is a great need of the times. Today we are faced with a number of national challenges. We cannot meet these challenges by apportioning blame to others and deriving some

self-satisfaction out of it. Solutions will be closer to the extent we all unite as far as possible and take common action to ensure peace, unity and discipline in the country.

I also see a favourable climate emerging in the South Asian region. In this region a favourable climate is emerging where different countries will be able to live their lives preserving their independence. We must be happy about it. In India today the people have established a new Government under the leadership of Prime Minister V.P. Singh. All sections of this Government accept the sovereignty and the independence of Sri Lanka and have expressed their willingness to co-operate with Sri Lanka to resolve problems affecting the two countries. There seems to be an appreciation of the troubles we were subjected to. In the recent times the mass media of India showed due sympathy towards us. This new attitude was visible not only in the newspapers but also, in the thinking of Indian intellectuals. After the election of the new Government, I feel, a new atmosphere has arisen where the two countries can follow a policy of co-operation and co-existence and maintain very good brotherly relations between them. This opens a possibility for us to find solutions to the problems in the North and East of the country. Almost every militant group in the North and East is today in the process of entering the democratic process.

During the last two years several militant groups gave up violence and took to the democratic path. The LTTE which at first hesitateed too has now entered the stream of democratic politics. Some times a group of people may decide to separate when they feel it is not possible to go on together. We therefore must try to ascertain the reasons which impell them to think so. Any problems preventing our unity must be resolved through discussion and all sections ahould conduct themselves as members of the same family. Now I feel the efforts made by us in this direction are bearing fruit. I feel before long it will be possible for us to work together unitedly for the good of all.

I foresee the dawn of a new era in Sri Lanka where all communities will live in brotherhood enjoying equal rights. I foresee much assistance from India. All the other countries in

the region like Pakistan, Maldive Islands, Bhutan, Bangladesh and Nepal are friendly countries and this friendship will, undoubtedly, flourish in the future.

These countries have a very big population and they are good potential markets. When friendly relations with them are consolidated, opportunities will open for us to benefit from them. These countries can very well get together and formulate an economic plan for the common advancement of all. The South Asian Countries will be able to find markets for their products among their own countries to a great extent and benefit greatly from trade among themselves. If these countries only work together with understanding there will be a wonderful opportunity for development through mutual co-operation. We also maintain friendly relations with other countries of the world — European Countries, America and Australia to mention a few.

The world which was sharply divided as political camps are today coming together for common objectives. All countries are today heading towards democracy and a democratic economic system. The re-structuring of the system now taking place in the Soviet Union under President Mikhial Gorbachev has proved a great example to so many other countries. The changes now taking place in China also are very encouraging. In this context I foresee the dawn of a new and prosperous era not only to South Asia but to the whole world.

In this global context, our endeavour internally also should be not to divide, but to unite as closely as possible for our common good. When put in this broader perspective, the significance of the programme of development implemented by you to mark the 40th Anniversary of the Negombo Municipality becomes very clear.

ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය
26 AUG 2023
පුස්තකාලය